

În schimb, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei astfel de reglementări naționale în măsura în care aceasta induce sau presupune — aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere — o diferență de tratament nejustificată între persoanele rezidente și cele nerezidente în ceea ce privește continuitatea protecției globale împotriva riscului de boală de care aceștia beneficiau în cadrul unor contracte de asigurare încheiate înainte de intrarea în vigoare a respectivei reglementări.

(¹) JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Cauza C-367/09) (¹)

[Trimitere preliminară — Afectarea intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 1, articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 5 și articolul 7 — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 11 și articolul 18 alineatul (2) litera (c) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii — Persoane care au obligația să își asume răspunderea pentru abatere sau să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Sancțiuni administrative — Efect direct — Prescripția acțiunii — Întrerupere]

(2010/C 346/29)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Pârâte: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Antwerpen — Interpretarea articolului 1, a articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf și a articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166) precum și a articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L

351, p. 1) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii și persoane care pot fi obligate să își asume răspunderea pentru abatere ori care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Prescripție a urmăririi în justiție — Întrerupere

Dispozitivul

1. Articolele 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene nu se aplică astfel încât o sancțiune administrativă să poată fi aplicată numai în temeiul acestor dispoziții din moment ce, în contextul protecției intereselor financiare ale Uniunii, aplicarea unei sancțiuni administrative unei categorii de persoane impune ca, anterior comiterii abaterii în cauză, fie legiuitorul Uniunii să fi adoptat o reglementare sectorială care definește o astfel de sancțiune și condițiile aplicării sale acestei categorii de persoane, fie, eventual, atunci când o astfel de reglementare nu a fost încă adoptată la nivelul Uniunii, dreptul statului membru pe teritoriul căruia a fost comisă această abatere să fi prevăzut impunerea unei sancțiuni administrative acelei categorii de persoane.
2. În împrejurări precum cele în discuție în acțiunea principală, în care reglementarea sectorială a Uniunii nu prevede încă obligația statelor membre de a stabili sancțiuni eficace în cazurile în care o societate specializată pe plan internațional în materie de control și supraveghere și autorizată de un stat membru a eliberat certificate false, articolul 7 din Regulamentul nr. 2988/95 nu se opune ca statele membre să aplice o sancțiune acestei societăți în calitatea sa de persoană care a „participat la realizarea abaterii” sau de persoană care este „obligată să își asume răspunderea” pentru aceasta în sensul acestei dispoziții, cu condiția ca totuși aplicarea unei astfel de sancțiuni să aibă la bază un temei juridic clar și neambiguu, fapt a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
3. În împrejurări precum cele în discuție în acțiunea principală, faptul de a comunica unei societăți specializate pe plan internațional în materie de control și supraveghere care a eliberat un certificat de punere în consum pentru o operațiune de export concretă un raport de anchetă ce pune în evidență o abatere în legătură cu această operațiune, de a solicita acestei societăți furnizarea unor înscrisuri suplimentare prin care se urmărește să se controleze caracterul real al punerii în consum, precum și de a trimite o scrisoare recomandată prin care se aplică o sancțiune societății respective întrucât a participat la realizarea unei abaterii în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 constituie acte suficiente de precizie aduse la cunoștința persoanei în cauză cu privire la cercetarea sau la urmărirea în justiție a abaterii care, în consecință, întrerup prescripția acțiunii în sensul articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din acest regulament.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.